

וצורך להאיר, ואף שלא לאורה הוא צריך, אינו דומה פלטיין של מלך וכו' והוא כבוד פלטיין של מלך שהוא מעוטר בנרות ופנסין. ע"כ כשתיקנו נרות חנוכה דומיא דמנורה תיקנו ג"כ מצוה כפולה, גוף ההדלקה שהשמן נכלה, וגם מה שהנר מאיר לכבוד הנס, וע"כ יש בהם שתי מצוות, ההדלקה והראי':

ובזה יש ליתן טעם למ"ד כבתה זקוק לה, אף שמודה לטעמא דמ"ד אין זקוק לה שכתבתי בדיבור הקודם, מ"מ ס"ל הגם שבענין ההדלקה כבר אתעביד מצותה, מ"מ לענין חלק המצוה שמאיר עדיין לא אתעביד מצותה, ולמ"ד אין זקוק לה ס"ל דאין המצוה נחלקת וכיון שאין בה עוד חלק ההדלקה כל מה שיהי' מאיר איננו נחשב שהוא אור של מצוה כלל, ודו"ק:

ליל ו'

הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם וכו'. הנה מלכות יון הרשעה ראה אותה דניאל בדמות נמר עז שבחיות כאמרם ז"ל (אבות פ"ה) הוי עז כנמר, וע"כ היתה בהם מדת העזות ביותר כידוע בספרים, אך הקב"ה בורא ממכה עצמה רפואה כדכתיב (ירמ' ל') וממכותיך ארפאך, והיינו דמדה זו עצמה מדת העזות התחילה הישועה, כי לולא מדת העזות לא יתכן שחשמונאי ובניו לבדם ירהבו עוז בנפשם להוציא חרב שלופה על מחנה כבד של יונים, כחול אשר על שפת הים לרוב גבורי חיל שכבשו את כל העולם, והי' להם למסור עצמם להריגה על קידוש השם כמו שעשו אלפים ורבבות קדושים קודם להם ולא הרהיבו עוז בנפשם לבוא להלחם אתם, אלא באשר או מדת העזות גברה ושלטה בעולם היא קליפת יון, את כח מדה זו עצמה לקחו להם והרהיבו עוז בנפשם לבוא להלחם אתם, ובכך לקחו מדה זו עצמה לקדושה, ובאמת זה עצמו היתה הישועה שחכם של היונים שב אל הקדושה ונשארו ריקים מכל כח וסר צלם מעליהם, והבן הדברים:

והנה מדת העזות אף שבעצם היא מדה רעה מאד כמו שאמרו ז"ל (אבות פ"ה)

עז פנים לגיהנם, מ"מ אם משתמש במדה זו בקדושה לעבודת השי"ת כגון החשמונאים וכיוצא בהם, הרי אמרו ז"ל (נוזר כ"ג): גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה, ובש"ס שם הקשו על יעל הלא מתהניא מעבירה, מזה מוכח דעבירה לשמה צריכה להיות לגמרי לשמה בלי שום תערובת בלתי לשמה, ומזה לימוד למשתמשים במדת העזות לעבודת השי"ת שישמרו היטב לנפשם שלא תתערב בה תערובת שלא לשמה לניצוח או להתיהר ולהראות כחו שלא ישוב בפני כל וכדומה, ובאם לא יצא מכלל עז פנים לגיהנם:

ועל ענין זה בא הרמז בנרות חנוכה שאסור להשתמש לאורה שיהי' הכל לשמה כמו שהי' בשעת הנס, [ואפשר מטעם זה לא תיקנו סעודה שיש בה הנאת הגוף], ויש לומר שזה טעמא דאבוקה ומדורה פסולות, כי ענין השמן הנמשך אחר הפתילה מורה על הביטול להתכלל בלהב האש, ומדורה ואבוקה אין השמן נמשך אחר האש אלא האש מלהטת את השמן כמ"ש המהר"ל בספר נר מצוה, יע"כ פוסל אפי' נר של שעה או של חלב לנר חנוכה, וטעמם של המתירין נר שעה וחלב מפני שכל משהו ומשהו שנעשה מהותך מכה האור נמשך אחר הפתילה, ואינו דומה למנורה ולאבוקה, וזה רמז דההתלהבות בעבודת השי"ת תבוא מבחי' ביטול לבד דהיינו לשמה כנ"ל [ובאמת שזוהי בחי' טובה דבאם באה מבחי' ביטול יכול להיות שתהי' לשמה ובלא"ה אי אפשר], ואולי היינו טעמא מאן דפוסל פסולי שמנים ופתילות שאין מדליקין בהם בשבת גם לחנוכה מפני שאינם נמשכין יפה אחר הפתילה מטעם זה, ולדידן דקיי"ל דמדליקין דמ"מ נמשכין הם אחר הפתילה אלא שאינם נמשכין יפה, דאי אינם נמשכין לגמרי לא היו דולקין כלל:

ר"ח טבת

מזבח חדש בציון תכין ועולת ר"ח נעלה עליו ושעירי עזים נעשה ברצון, יש לדקדק בלשון מזבח חדש שידוע שאין לנו כעת לא מקדש ולא מזבח, וכל מה שיהי'